No. 89. 1842.

LISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 27 Julij.

...uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het ...nement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert ... bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

DE TIJDGENOOT

...n zijn No. van den 21 dezer mede een artikel aan ...uitdryving van den vreemdeling DUCASE."

...den grond der zaak," zegt dat blad, «heeft de ...ister van Justitie geene ongrondwettigheid gepleegd, ...aan eenen vreemdeling, dien de regering voor de ... van het land of voor de veiligheid der ingezetenen ...arlijk achtte *het verblyf te ontzeggen, hetwelk hy ...erde*."

...e laatste woorden zijn omzigtig gekozen, d... zij ...ken de waarheid, den juisten toedragt der zaak ...t. ...uitgedrevene begeerde het verblijf niet: hij behoefde ...niet meer te begeren. *want hy bezat het reeds.*

...zegd is hem ook het verblijf niet, in zoover dat ...d moet beteekenen: *weigeren;* maar het verblijf *is ...met geweld ontnomen.*

...*Tydgenoot* redeneert verder, om te betoogen, dat ...belang van den Staat vordert, dat de regering de magt ...e, schadelijke vreemdelingen te weren.

...ch de vraag is hier, wie moet beslissen, wat het ...g van den Staat vordert?

...dit niet in de allereerste plaats de grondwetgever? ...ja, dan moet men, in een zich voordoend geval, in ...llereerste plaats vragen. wat heeft de grondwetgever ...ld als voor het algemeen belang van den Staat dienstig? ...n waar het nu *politieke regten en vryheden*, de veilig... van persoon en goederen betreft, dáár heeft de grond...ever zich uitdrukkelijk verklaard; hij heeft gelijke ...erming gevorderd voor den vreemdeling als voor den ...eten. Eene wet, welke dáárin verandering bragt, zou ...ijd zijn met de grondwet. Is er verandering noodig, ...moet deze in de grondwet gemaakt worden.

...ij spreken hier natuurlijk alleen van vreemdelingen, ...eenmaal op het grondgebied zijn ontvangen of toe...d. Dat eene wet kan en mag gemaakt worden, om ...lleen onder zekere voorwaarden toe te laten, en bij ...et nakomen dezer voorwaarden hen de toelating te ...ren, of zoo zij op het grondgebied waren doorge...en, hen daarvan te verwijderen tot zoolang zij de ...arden zouden hebben nagekomen, — dit schreven ...eeds in het No. dezer Courant van den 15. dezer ...

...h dit kan niet zien op hen, die, *zonder* het bestaan ...zoodanige wet, geene bijzondere voorwaarden te ver..., en die zich daarom veilig op ons grondgebied ver... hadden, en *aldaar eenmaal waren toegelaten*. In ...al staan de zoodanigen onder de bescherming van ...er grondwet. Dat de wetgeving nalatig is geweest, ...ijke voorzieningen daar te stellen, kan de regering ...gtigen eigener autoriteit te handelen, kan niet ...ejudicie strekken van eenig individu, welke zich op ...cht der grondwet had verlaten.

...de uitoefening en het genot der *burgerlyke* regten ..., wij hebben reeds in voornoemd art. gezegd, dat ...(1) wijsselijk aan den gewonen wetgever vrijheid ...elaten, te dezen aanzien onderscheiding te maken ...n vreemdeling en ingezeten; doch dit geldt dan ook ...e *burgerlyke*, geenszins de *politieke* regten. Ten ...dezer laatste stelt de grondwet allen, die eenmaal ...grondgebied van den Staat zijn toegelaten, volkomen ...

...ve blijven wij van oordeel, dat niet maar alleen ...en *van den vorm*, zoo als de *Tydgenoot* meent, ...k *in den grond der zaak*, bij de uitdrijving van ...eene ongrondwettigheid heeft plaats gevonden.

(1) ...t. 9 *der wet houdende algemeene bepalingen der wetgeving ...koningrijk.* In het art. van 15 dezer was abusivelijk ar... ...van het *burgerlijk wetboek* aangehaald.

NIEUWSTIJDINGEN.

FRANKRIJK.

...s, den 21 Julij. Ten opzigte der lijkplegtigheden, ...on 31 Julij tot den 4 Augustus te Neuillij en in ...van Notre Dame gehouden zullen worden, ver...men reeds de volgende bijzonderheden:

...het hoofd van den optogt zal zich de koets bevin... het lijk van Parijs naar Dreux zal vervoeren. ... is niet zeer groot en zeer eenvoudig. Dezelve ... met een kleed van violet fluweel, met zilver ...zijde geborduurd. Boven op is eene bronzen, ... uitgemonsterde gaanderij.

...t de groote lijkkoets, die zeer rijk en van geheel ...e attributen voorzien is. Het rouwkleed is aller... ...gespan zal bestaan uit zes zwarte, geheel met ...ekte en in den stijl der middeneeuwen opgetuigde paarden. De koets wordt bestierd door een koetsier en een voorrijder, in groote rouwlieverij. Ieder stuk is met het cijfer van den Prins uitgemonsterd.

Hierna komen de rouwkoetsen; de eerste met zes paarden bespannen is bestemd voor de Prinsen van het Koninklijk Huis; de tweede met vier paarden bespannen zal bevatten een bidgestoelte, met de urn, die het hart des Hertogs bevat, daarop; twee geestelijken houden het toezigt over dit droevig pand. In de derde en vierde rijtuigen, insgelijks ieder met vier paarden bespannen, zijn de Maarschalken van Frankrijk en de Ministers gezeten. Nog zestien andere rouwkoetsen, ieder met twee paarden bespannen, sluiten den trein.

Het bataille-paard, hetwelk de Hertog tijdens zijnen laatsten veldtogt bereed, zal den optogt mede maken. Het zal overdekt zijn met een rouw krip en geleid worden door twee pikeurs in den zware rouw.

Den 30 Julij zal de stoet het stoffelijk overschot van den Prins te Neuillij gaan opnemen en voorts terugkeeren naar Notre Dame, alwaar de lijkkist onder de Katafalk in het koor nedergezet zal worden en tot den 2 Augustus verblijven zal. De kerk zal gedurende die drie dagen met duizenden van waskaarsen verlicht zijn, en het publiek toegelaten worden tot het bezigtigen der kist en het strooijen van wijwater over dezelve.

De lijkdienst zal den 4 Augustus gehouden worden en het Requiem door de eerste zangers en zangeressen der hoofdstad gezongen worden. Al de zich te Parijs bevindende autoriteiten en notabiliteiten zullen daarbij tegenwoordig zijn. Den 5n zal het lijk in de kleindere lijkkoets en onder een talrijk geleide naar Dreux worden vervoerd, en aldaar voor de bijzetting nogmaals eene lijkdienst worden verrigt.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 21. Junij. Men verneemt, dat Z. M. Koning *Willem Frederik*, Graaf *van Nassau*, aan de algemeene Hervormde Sijnode een som van *drie duizend gulden* heeft geschonken, ten behoeve van het sijnodaalfonds voor de binnenlandsche noodlijdende kerken.

— Bij missive van den 2. Julij. ll., is door den directeur-generaal van Marine, op Zr. Ms. last, en in Hoogstdeszelfs naam, aan den Schout bij nacht *E. Lucas*, laatst kommandant van 's Rijks zeemagt in de Oost-Indiën en Inspecteur der Marine aldaar, 's Konings hooge tevredenheid en genoegen te kennen gegeven wegens de loffelijke wijze, waarop de betrekkingen van kommandant van 's Rijks zeemagt in de Oost Indiën en Inspacteur aldaar, door hem, met deszelfs bekende ijver en bekwaamheid, zijn waargenomen geworden.

— De *Tydgenoot* berigt, dat de Synode op het bekende adres een besluit genomen heeft. Omtrent de handhaving der formulieren van eenigheid, heeft zij besloten te persisteren bij hetgeen zij ten vorigen jare in haar rapport over het adres van Do. *Moorrees* heeft uitgesproken. Omtrent het afkeuren van de leer in *Waarheid en Liefde* voorgedragen, is besloten, dat de Synode al wat het gezag van Gods onfeilbaar Woord, begrepen in het Oude en Nieuwe Testament, op de wezenlijke leer der Hervormde Kerk ondermijnt of bestrijdt, blijf afkeuren, maar dat het oordeelen over bepaalde beschuldigingen niet van hare competentie is. Het gevraagde protest tegen de bestaande verordeningen op het onderwijs is geheel afgewezen. Het verzoek, om veranderingen in het kerkbestuur is beschouwd als eene zaak, die de Synode in tijd en wijle naar haar inzigt zal tot stand brengen, of niet, gelijk zij tot dus verre reeds deed.

— Wij vernemen, dat *Z. M. Willem Frederik*, graaf *van Nassau*, in October weder in 's Gravenhage zal komen, om de voltrekking van het huwelijk van prinses *Sophia* bij te wonen.

— Van den Helder schrijft men van den 20. Julij: » Naar men verzekert, wordt alhier met den meesten spoed in orde gebragt, Z. M. korvet Juno, onder bevel van den kap. luit. ter zee *A. Klein*. Genoemde korvet zal zeer spoedig naar West-Indië vertrekken, tot het overbrengen van den nieuw benoemden Gouverneur Generaal den Heer *B. Elias*; ook zegt men, dat deze korvet daarna dadelijk de reis naar Oost Indië zal ondernemen."

GORINCHEM, den 22. Julij. In den avond van den 21. dezer, tusschen tien en elf ure, is alhier eene maan- of nachtregenboog tot tweemaal toe waargenomen.

MENGELINGEN.

OVER EENHEID IN DE PROTESTANTSCHE KERK.

(INGEZONDEN.)

In een der vorige nummers van dit blad werd gewezen op het nadeelige voor den Staat der versnippering van de Protestantsche Kerk in steeds meerdere en meerdere afdeelingen.

Men deed de toezegging, eenige gedachten te zullen mededeelen nopens de middelen, welke geschikt voorkomen, om die verdere versnippering te keer te gaan.

Eene algemeene vergadering van kundige en gematigde mannen van de verschillende Protestantsche gezindheden, uit den boezem der kerkgenootschappen verkozen, zouden bijeen komen met het doel, om zooveel mogelijk éénheid en overeenstemming tusschen de verschillende gezindheden tot stand te brengen.

Die vergadering zou daarom onderzoeken en verklaren, welke leerstukken tot het ware wezen der Christelijke Godsdienst onafscheidelijk behooren, de aanneming van, en het geloof aan welke, naar luid der heilige schrift, onmisbaar zijn om de voordeelen door het Evangelie aangebragt te kunnen genieten, om als een waar lid der Christelijke Protestantsche Kerk te kunnen worden aangemerkt.

Men zou die leerstukken, waarvan de omhelzing als kenteeken van den Protestant zoude strekken, niet te talrijk noch in te vele bijzonderheden afdalende, moeten aanwijzen. Genoeg, zoo al wat de leer van CHRISTUS en des bijbels voortreffelijks, leerrijks, vertroostends en opwekkends bevat, daarin werd uitgedrukt en weder gevonden. (1)

Het zouden in allen gevalle kenmerkende leerstukken moeten zijn, welke ieder Protestant in vollen gemoede kon betuigen te beschouwen als bevattende de hoofdzaken, het ware wezen van de Christelijke Godsdienst, en als voldoende, om bij eene opregte aanneming en opvolging derzelve den mensch tot reiniging, heiliging en zaligheid te brengen.

Daarom kon dan ook, op grond van Gods woord, gevorderd worden, dat, om als leeraar of lid der Protestantsche Kerk te kunnen worden toegelaten, *die* leerstukken van ganscher harte zouden moeten worden beleden en omhelsd.

Na de bepaling dezer hoofdzaken, kon men aanwijzen, omtrent welke leerstukken vrijheid voor den Protestant behoort te bestaan, als van eene te ingewikkelde natuur, om door het kortzigtige menschelijke verstand, en bij de door de heilige schrift gelatene aanleiding en stof tot uiteenloopende beschouwing derzelve door menschen met volle zeker in derzelver ware beteekenis te kunnen worden beslist en bepaald. (2)

Ten gevolge dezer vrijheid van gelooven, en het erkennen van het ingewikkelde dezer vraagstukken, vrijheid voor alle Protestantsche leeraren, om daarover in cathechisatien en in de openbare Godsdienstoefeningen al dan niet te handelen; doch in geval van het eerste bij de uiteenzetting zijner bijzondere gevoelens of die van andere menschen, steeds te herinneren aan de mogelijkheid van dwaling in de opvatting, en aan de vrijheid door de kerk aan hare leden gelaten, om hieromtrent zoodanig te gelooven, als zij zelven gevoelen meest tot verheerlijking van God en tot hunne eigene geestelijke opleiding en vertroosting te kunnen strekken.

Kerkelijk verbod aan Hoogleeraren, Predikanten en ledematen om de geschillen over deze leerstukken uit het gebied der godgeleerdheid in dat der kerk over te brengen, of daartoe mede te werken; verpligting om, bij twistgedingen daaromtrent, die in de taal der geleerden te voeren.

Vrijheid, daarentegen, voor de kerkelijke gemeenten om, bij het beroep van eenen Predikant, eene plegtige verklaring te vragen aangaande zijne overtuiging nopens het eene of andere der laatstbedoelde leerstukken, of van allen gezamenlijk, en mededeeling daarvan aan de gemeente, ten einde te kunnen beoordeelen, of *die* overtuiging met de geestelijke behoeften en de overtuiging van het meerendeel der ledematen van de gemeente overeenstemt, en zoodanig leeraar bijgevolg wezenlijk nut kan stichten.

Verpligting om, bij verandering van overtuiging aan de zijde des leeraars, zoo hij anders in strijd met die overtuiging zou behooren te leeren, afstand te doen van zijne bediening.

Vrijheid voor elke Protestantsche gezindheid, of gemeente, om zich leeraren te verkiezen door doop en belijdenis tot eene andere Protestantsche gezindheid behoorende, mits de leerstukken omhelzende, aangenomen als volgens de heilige schrift onmisbare vereischten te zijn in eenen leeraar der Protestantsche Kerk; en zich verder gedragende aan zijne der gemeente geopenbaarde overtuiging ten aanzien der verdere leerstukken.

Aanmoediging van de zijde der regering, uithoofde van het staatsbelang, en der algemeene Protestantsche Synode, uithoofde van het belang der Protestantsche Kerk, tot vereeniging onder ééne belijdenis, en tot ééne Protestantsche Kerk der nu nog bestaande verschillende afdeelingen derzelve.

Wij ontveinzen niet, dat wij hier gewigtige punten aanroeren; dat uit eene handelwijze als wij voorstellen belangrijke veranderingen in de Protestantsche Kerken zouden tot stand kunnen komen; doch wij gelooven dat er twee gewigtige redenen bestaan, om in dezen tijd moedig en krachtig de handen aan het werk te slaan, en om te doen verwachten, dat zich bij zeer vele Protestanten daartoe de gezindheid zou doen opmerken, als:

1°. De onmiskenbare krachtige pogingen der Roomsch Catholijke Kerk, om, door middel *harer* eenheid en der verdeeldheid van de Protestantsche Kerk, haar gebied meer en meer uit te breiden, en zoo mogelijk hare oude magt en invloed op de volken der Christenheid te herwinnen; pogingen, die, wanneer ze uit eene zuivere bron voortvloeijen, te weten de overtuiging van de meerdere geschiktheid der belijdenis van de R. C. Godsdienst ter bevordering van Godsdienstigheid en zedelijkheid onder de menschen; en wanneer tot bereiking van dat doel alleen van geoorloofde middelen wordt gebruik gemaakt, door geenen onpartijdigen beoordeelaar kunnen worden afgekeurd of gewraakt; doch waartegen de gemoedelijke Protestant, die zijnerzijds evenzeer van de meerdere voortreffelijkheid zijner godsdienst voor het heil der menschen overtuigd is, dan ook vrij mag wenschen, gelijke krachten en pogingen over te stellen, en tot bereiking van hetgeen *hy* heilzaam acht voor zijne evenmenschen de meest geschikte middelen, binnen het gebied van het geoorloofde, te zien aangewend.

2°. De meer verlichte godsdienstige kennis; de toegenomene overtuiging der moeijelijkheid eener duidelijke en ware beslissing van onderscheidene godgeleerde vraagstukken, zoodanig dat daarbij alle twijfel wordt opgeheven; de meerdere verdraagzaamheid jegens andersdenkenden, ten aanzien van zoodanige vraagstukken; het meerdere eigene onderzoek van en nadenken der leken over de waarheden der Christelijke Godsdienst, en wat tot het ware wezen en de kern daarvan behoort; dit een en ander, bij het gevaar voor eene steeds grootere verbrokkeling der Protestantsche kerk, schijnt ons toe den tegenwoordigen tijd als bijzonder geschikt te moeten doen beschouwen, om menigen slagboom door oudere godgeleerden en kerkelijk gezag oefenenden opgerigt, weg te nemen; meerdere vrijheid van geloof ten aanzien van meer ondergeschikte en duistere leerstukken toe te laten, en daardoor van lieverlede den weg baren tot vereeniging van hetgeen thans nog gescheiden is.

Wij geven deze onze denkbeelden voor hetgeen zij zijn. Misschien wordt deze of gene der zake meer kundig, er door opgewekt, dit onderwerp elders breedvoeriger en grondiger te behandelen.

---

(1) Welligt kon men die kenteekenen opgeven, als te bestaan:
1°. In het geloof aan God, als schepper en onderhouder aller dingen, de volmaakte, onafhankelijke, almagtige, alomtegenwoordige, regtvaardige en liefderijke geest, die het heelal vervult.
2°. In het geloof aan den zedelijken val des menschen, en zijne volstrekte behoefte aan de Goddelijke hulp, om zich van dien val op te heffen en te worden, wat hij naar zijne bestemming en de oogmerken Gods behoort te worden.
3°. In het geloof aan de Goddelijkheid, aan de hoogste zedelijke volkomenheid van Christus, in wien *alleen* God het middel aan den mensch heeft willen schenken, om zich uit zijnen val op te heffen, om Gode op nieuw welbehagelijk, om met Hem verzoend, met Hem eenswillend en daardoor zalig te worden.
4°. In het geloof aan schuldvergeving van den mensch bij God, ten gevolge van het vaste en vurige geloof in Christus als den redder van zondaren, en de uit dat geloof voortvloeijende reiniging van hart en wandel; zoodat, waar die reiniging daaruit niet voortvloeide, het geloof niet als een *opregt* geloof door den mensch die het bezat zou kunnen beschouwd worden, op grond waarvan hij op schuldvergeving en zaligheid zou mogen hopen.
5°. In het geloof, dat God nog voortdurend door het zedelijke voorbeeld en den invloed van Christus, zoo als Deze zich in menschelijke gestalte op aarde vertoonde, en zoo als het Evangelie ons Hem beschrijft; door de kracht van het Goddelijke woord en door den Heiligen Geest, die één is met den Vader en den Zoon, werkt aan de teregtbrenging, de verlichting, de reiniging en heiliging van den gevallen mensch, die de middelen hem ten dienste gesteld daartoe geloovig en vertrouwend aanwendt.
6°. In het geloof aan eene regtvaardige straf voor allen, aan welke de Christus gepredikt, Zijne voorschriften en het woord Gods in het algemeen medegedeeld en ontvouwd, en de invloeden van den Heiligen Geest (zoo kenbaar in oogenblikken van nadenken, van berouw en kloppingen des gewetens,) geschonken waren, en die zich tegen dat een en ander moedwillig verzet en in ongodsdienstig leven volhard zullen hebben.
7°. Ontkenning van eenig geestelijk oppergezag over het geloof en de gewetens der Christenen, dan alleen dat van Christus-zelven, het woord Gods en den Heiligen Geest; onvermogen tot het behouden en de zaliging van zondaren, door andere middelen dan deze.
(2) Hier onder schijnen dan te kunnen worden gebragt: de leer, dat God uit drie verschillende *personen* bestaat, terwijl die drie personen nogtans ten zelfden tijde slechts één God zijn; die van 's menschen onmagt tot het met vrucht bezigen der middelen, door God voor allen beschikbaar gesteld tot zaligheid; die der eeuwige verkiezing, of der voorbeschikking; die der vrije genade Gods, in zoover de vrijheid van deze zou worden afhankelijk gemaakt van het lijden en bloedvergieten door Christus, of de verdiensten van den mensch ten gevolge van zijn geloof aan de kracht van dat lijden en bloedvergieten, op zich zelven; die aangaande de noodzakelijkheid van den doop, om zalig te worden, ook voor hen, welker ouderen in de Christelijke kerk zijn ingelijfd en hunne kinderen in dezelve doen onderwijzen en opvoeden. [Uit hoofde dezer vrijheid nogtans geenszins den doop af te schaffen; wegens het nuttige en stichtelijke daaraan veelal verbonden;] de leer aangaande de erfzonde.

Een jagt-avontuur in Indië.

(Getrokken uit eenen brief van den luitenant Clarke, van het 26e Regement Cipayers).

In de maand Junij 18.. vertrok ik van Kutsch naar mijn regement, dat destijds te Disa lag. Ik reisde met een dubbel getal bedienden, kameelen, enz.; en daar ik steeds het eene deel derzelve vooruitzond, zoo had ik niets anders te doen, dan van de eene voor mij opgeslagene tent naar de andere te rijden, waar ik dan gewoonlijk alles tegen mijne aankomst gereed gemaakt vond. Als een vurig beminnaar der jagt, had ik, sedert mijne komst in Indië, jagt-avontuur met groote begeerte gezocht, hetgeen ik te ligter doen kon, daar ik bijna altijd met detachementen afwezig was. Het land, door hetwelk ik thans reisde, was rijk aan wild, en had met name overvloed aan wilde zwijnen en zwarte bokken, onder welke ik eene groote slagting hoopte aan te regten.

Op den morgen van den 23, leide ik, na een stevig ontbijt, den weg naar mijne tent op eenen snel loopende kameel af, en op mijne vraag, wat voor wild er in de nabuurschap gevonden werd, antwoordde mijn jager: « Wilde zwijnen in menigte." Oogenblikkelijk deed ik de paarden voorbrengen, besteeg mijn lievelingsros, eenen Arabier, die mij reeds op menigte zwijnsjagt gedragen had, en, verzeld van drie bedienden en veertien drijvers, begaf ik mij op weg. Het land had eene golvende oppervlakte, met kleine tamarisken-boschjes bezet, en vertoonde in dit jaargetijde geen spoor van bebouwing. Reeds waren wij vrij verre gereden, zonder iets anders op te stooten dan eenige biggetjes, welke wij ongestoord lieten loopen. Mijn geduld en mijne goede luim waren bijna ten einde, toen mijn jager mij het spoor van een groot everzwijn toonde. Wij reden nog een half uur lang, zonder het dier te vinden, toen wij, om den hoek van een klein boschje wendende, plotseling een' dooden os voor ons zagen, ongeveer dertig schreden van daar nog een' tweeden, en nog geene honderd schreden verder ook het zwijn, dat wij gezocht hadden. De drijvers waren fluks bij elkander, en ik hoorde de woorden: » Leeuwen! leeuwen!"

Verstoord over mijne verijdelde hoop, steeg ik af, en mijn jager toonde mij het spoor der leeuwen. Wij konden duidelijk onderscheiden, dat zij zes in getal waren; en daar zij de gewoonte hebben, des nachts terug te komen, om hunne prooi te verslinden, zoo twijfelde ik geen oogenblik, of zij waren in de nabijheid. Ik greep een geweer, en niet zonder moeite overreedde ik de drijvers, om het spoor te volgen. Het leidde ons naar eene met tamarisken begroeide kloof, die in een' regten hoek op de niet ver van daar voorbijstroomende rivier *Barnasse* aanliep. Wij drongen in het kreupelhout, elk oogenblik verwachtende de leeuwen voor ons te zullen zien, hetgeen des te gevaarlijker was, daar de tamarisken, die ongeveer een mans hoogte hebben een zeer digt stukbosch vormen. Ondertusschen, wij geraakten er door, zonder eenen leeuw gezien te hebben, en ontdekten thans, dat vijf derzelve naar het rivierbed geslopen waren, en dat de laatste, een zeer groote, langs eenen omweg, weder in het hout, en wel, even als de anderen, naar den kant der rivier doorgedrongen was. Dezen besloot ik te volgen. Weldra hadden wij hem, aan den rand van het rivierbed in het riet, waarmede het omzoomd was, opgespoord. Naauwelijks was ik er in, of ik hoorde eenen schreeuw, en, toen ik om een boschje trad, dat mij het uitzigt benomen had, zag ik eene ontzettend groote leeuwin, die met geweldige sprong wegvlood. Ik schoot en miste, waarop ik een' der bedienden toeriep, haar in het oog te houden. Hij gaf zijn paard de sporen; doch spoedig keerde hij terug, met het berigt, dat de leeuwin in een groot hol gevlugt was. Hij leidde mij tot op veertig schreden van de plaats, waar zij lag en ons aanstaardde. Ik zette mijn geweer tegen den schouder en schoot; zij hief een vreesselijk gebrul aan, en sprong naar buiten — ik had haar in den schouder getroffen, want toen zij het bijna droogе bed der rivier overstak, ging zij op drie beenen. Mijn bediende volgde haar. Zij keerde zich, onder heftig brullen, naar hem om, waarop hij in aller ijl wegvlood en zij onder een' afgezonderden boom stand hield. Hier stond zij nu regt voor ons, bijna zoo groot als een os, met uit den muil hangende tong, zweepte zich de lenden met haren staart, en brulde verschrikkelijk. Ik zond nu allen, die mij verzeld hadden, achterwaarts, spande den haan, naderde haar langzaam tot op veertig pas, brandde los, en trof haar, zoo ik meen, in den buik. Toen zij het schot ontving, boog zij den kop voorwaarts en stortte neder, als of zij doodelijk gewond was. Plotseling echter, naauwelijks tien schreden meer van mij verwijderd, wendde zij zich nogmaals naar het rivierbed, ging naar den overkant, en verdween aldaar in het digte riet.

Mijn volk drong zich om mij heen, en verzekerde mij, dat zij doodelijk gewond was; ik zelf begon haar voor een lafhartig dier te houden, en dacht, dat ik niets meer te doen had, dan mijnen buit te gaan bemagtigen. Terstond laadde ik mijn geweer op nieuw, en, hoezeer de zon ons bijna regt boven het hoofd stond en de hitte onverdragelijk was, volgde ik het dier nog altijd te voet. Thans drongen wij in het riet, dat zoo digt was, dat ik bezwaarlijk eene schrede voor mij uit kon zien. Een tijdlang ging ik voort, zonder iets te ontmoeten, tot dat eindelijk een der drijvers uitriep: « Heer! meester, hoort gij niets?" Een oogenblik lang heerschte er eene doodelijke stilte; vervolgens hoorde ik duidelijk het snuiven van een wild dier. Met ingespannen blik keek ik in de rigting van waar het geluid kwam, doch kon nog steeds niets onderscheiden. Middelerwijl hadden al de drijvers de vlugt genomen en mij met mijnen jager alleen gelaten. Deze riep op eenmaal: « Dáár meester, dáár in dat boschje!" Thans bemerkte ik de leeuwin, die als een hond op haar achterste zat en met de tong uit den bek ons aankeek. Ik leide het geweer aan, doch van drift en vermoeijenis trilde mij de hand zoo zeer, dat ik overtuigd was mis te zullen schieten. Ik liet de armen zinken, en gebood mijnen jager dat hij schieten zou. Hij was een voortreffelijk schutter, die, in mijne tegenwoordigheid, op honderd twintig schreden eene flesch aan stukken geschoten had; maar hij riep: « Neen, neen, me[...] ik kan niet; ik ben bang, dat ik haar niet raken[...] Ik dreigde hem zelven dood te schieten, zoo hij [...] aarzelde, gaf hem het geweer in de hand en ging, om [...] moed bij te zetten, aan zijne linkerzijde staan. Hij sch[...] miste, wierp het geweer weg, en vlood. Op het o[...] blik, toen het roofdier het schot hoorde, sprong [...] voorwaarts. Nu keerde ik mij om en liep, om mij[...] te redden. De grond bestond uit zwaar zand; [...] sporen en rijkamaschen aan, en was derhalve no[...] ver gekomen, toen ik digt achter mij het brullen der lee[...] vernam. Ik zag om; zij was nog slechts weinige sch[...] van mij af; ik poogde ter zijde te springen, maar [...] moed verliet mij, en mijne beenen weigerden m[...] dienst. Met éénen sprong wierp zij mij ter aarde; [...] haar het eene been niet gebroken geweest, zoo z[...] eerste slag mij gewis gedood hebben. Zij pakte mij [...] het bovendeel der rug, schudde mij als de kat eene [...] en reed mij het vleesch op eene verschrikkelijke [...] van een. Vervolgens wierp ze mij met het aangez[...] den grond, greep nu mijnen linker arm, en [...] knaagde daaraan, zoo dat ik, in de razernij der [...] mijnen regter hand uitstrekte, en haar bij een oor [...] Toen liet zij mijnen linker arm los, en vatte mijne[...] vuist. Vurig bad ik, dat de dood mij uit mijne fol[...] verlossen mogt. Blijkbaar afgemat, strekte zij zich [...] zoo lang zij was uit, met den eenen klaauw op m[...] regter schenkel, den linker tusschen mijne voeten, [...] tong uit den bek, en, snuivende als eene vermoeide [...] staarde zij mij vlak in het aangezigt. Een duister g[...] zeide mij, dat mijn oog haar misschien verschrikke[...] zoo hief ik dan mijn hoofd een weinig op, want zij [...] mij op eene min of meer verhevene plaats nedergew[...] en wij zagen en keken elkander aan.

Mijn Indische bediende, die tien jaren bij mij ge[...] was, was inmiddels tot op twaalf schreden genaderd [...] ik hoorde hem roepen: » ô God! ô God! meester, [...] moet ik doen? Het paard wil er niet nader bij." — » [...] heeloopen, en help mij," antwoordde ik. Hij kwam [...] niet, en ik durfde het niet wagen mijn hoofd om te dr[...] of mijn oog af te wenden. » Groote God! gij zult [...] Heer toch niet laten sterven als een hond, zonder hem [...] staan," riep ik mijnen bediende toe. Doch hij kwam [...] en ik hoorde slechts zijn angstgeroep. Eindelijk, [...] mijn oog duister begon te worden, en mijn dood [...] vermijdelijk scheen, sprong het dier van mij weg, [...] ongeveer twintig schreden ver, en viel dood neder.

Thans verzamelde zich mijn volk, en droeg mij na[...] naaste dorp. Ik was bijna naakt, mijne kleederen [...] aan flarden gescheurd; twee- of driemaal viel i[...] zwijm, eer men de plaats bereikt had. Men wiesch [...] wonden met warm water, verbond dezelve met [...] lappen en bragt mij vervolgens naar mijne tent. Mijn be[...] reed op mijnen vluggen kameel veertig mijlen ver, [...] dat hij een onzer officieren ontmoette. Deze kwam i[...] ijl, en voerde mij naar eene station, waar ik o[...] middag van den vierden dag aankwam, nadat mij[...] mij honderd mijlen ver gedragen had, onderweg [...] de over mijne wonden geslagene lappen met water [...] houdende, ten einde te beletten, dat zij er niet a[...] kleefden.

In zeven weken kon ik mijn bed niet verlaten. [...] bekkeneel mijner vreeselijke vijandin blijf ik, als [...] mijner zoo moeijelijk behaalde als duur betaalde overwi[...] zoo lang ik leef, bewaren.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 25. Julij. Sedert den 23. dezer [...] ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Achilles, C. G. Muller, Gothenburg, houtwaren; [...] verant, F. A. de Vries, Hamburg, stukgoed; de Vro[...] line, G. T. Duwel, Riga, hennipzaad. Atalante, [...] Nerva, houtwaren; Nornen, J. Seud, Riga, lijnzaad.

Voor Gend bestemd:

Frithonff, M. Hansseu, Riga, houtwaren, Agnes [...] field, Grangemouth, ijzer; Victoria, C. Walter, [...] C. Kraeft, beide Riga, houtwaren.

Van Vlissingen: Zr. Ms. stoomschip Cerberus, [...] Luit. ter Zee 1e klasse de Smit van den Broecke, naar [...] sluis.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIERE[...]